

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozhodl samosoudcem Mgr. Zdeňkem Macháčkem ve věci

žalobce: X
bytem X
proti

žalovanému: **Krajský úřad Libereckého kraje**
sídlem U Jezu 642/2a, Liberec

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 8. 12. 2022, č. j. SO/P/547/2022/Ža/19 PŘ-ODV-02,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I. Předmět řízení

1. Soud v této věci řeší otázku, zda pokuta uložená žalobci za neodevzdání zbrojního průkazu, byla oprávněná. Soud dospěl k závěru, že byla.
2. Žalobce byl uznán vinným rozsudkem Okresního soudu v České Lípě ze dne 10. 7. 2020, č. j. 3 T 106/2018-3078, ze spáchání přečinů křivé výpovědi a podvodu. Za tyto činy mu soud uložil trest odnětí svobody ve výměře 30 měsíců, přičemž jeho výkon podmíněně odložil a stanovil žalobci zkušební dobu 48 měsíců. Tento rozsudek potvrdil Krajský soud v Ústí nad Labem – pobočka v Liberci rozsudkem ze dne 27. 4. 2021, č. j. 55 To 448/2020-3209. Oba rozsudky nabyly právní moci dne 27. 4. 2021. Na základě těchto rozsudků

Krajské ředitelství policie Libereckého kraje rozhodlo o odnětí zbrojního průkazu žalobci rozhodnutím ze dne 9. 7. 2021, č. j. KRPL-53825-9/ČJ-2021-1805IZ, protože žalobce přestal splňovat podmínku bezúhonnosti, neboť byl uznán vinným ze spáchání úmyslného trestného činu a byl mu uložen trest převyšující dva roky a od právní moci tohoto rozsudku neuplynulo alespoň 10 let. Toto rozhodnutí potvrdilo Policejní prezidium rozhodnutím ze dne 9. 9. 2021, č. j. PPR-28650-3/ČJ-2021-990450. Obě rozhodnutí nabyla právní moci dne 12. 9. 2021. Krajské ředitelství policie Libereckého kraje dne 14. 10. 2021 žalobce vyzvalo, aby neprodleně zbrojní průkaz odevzdal. Výzva byla žalobci doručena dne 17. 10. 2021. Žalobce však průkaz neodevzdal. Policie ČR následně sdělila Městskému úřadu Nový Bor (dále jen „městský úřad“) podezření o spáchání přestupku.

3. Městský úřad o přestupku rozhodl příkazem ze dne 19. 1. 2022, jímž uznal žalobce vinným ze spáchání přestupku podle § 76a odst. 8 písm. d) zákona č. 119/2002 Sb., o střelných zbraních a střelivu (zákon o zbraních), kterého se dopustil tím, že v době od 12. 9. 2021 minimálně do 18. 1. 2022 neodevzdal neprodleně po zániku platnosti zbrojního průkazu č. AL 815040 pro skupiny C, E podle § 26 odst. 1 písm. c) zákona o zbraních tento průkaz příslušnému policejnímu útvaru. Proti příkazu podal žalobce odpor. V odporu uvedl, že městský úřad zasílá písemnosti v nepovolených formátech – rozmazaných kopiích převedených do PDF. Tuto námitku formuloval jako stížnost nadřízené oprávněné úřední osobě. Dále konstatoval, že splňuje podmínku bezúhonnosti podle zákona o zbraních a že se stal obětí zločinného spolčení státních zástupců a policistů. Žádný z odsuzujících rozsudků v trestních věcech žalobce, na nichž je založeno přesvědčení, že nadále nesplňuje podmínku bezúhonnosti, není v právní moci. Konečně žalobce zmínil, že správní orgán nejednal v souladu se zásadou materiální pravdy. Odpor dále obsahoval poukaz na řadu nesouvisejících skutečností a domnělých příkoří vůči žalobci.
4. Městský úřad rozhodnutím ze dne 12. 4. 2022, č. j. MUNO 20534/2022, rozhodl o pokračování v řízení. Dne 21. 7. 2022 městský úřad žalobce předvolal k ústnímu jednání, které stanovil na den 21. 9. 2022. Předvolání si žalobce vyzvedl v datové schránce dne 24. 7. 2022. Žalobce dne 27. 7. 2022 městskému úřadu sdělil, že podal žalobu na určení podle § 80 zákona č. 99/1963 Sb., občanského soudního řádu (dále jen „o. s. ř.“), jíž se domáhal určení, že ve věci je příslušná rozhodovat Policie ČR, nikoliv městský úřad. V tomto sdělení zevrubně popsal důvody svého podání. K ústnímu jednání se žalobce bez omluvy nedostavil. Městský úřad následně rozhodnutím ze dne 17. 10. 2022, č. j. MUNO 51692/2022 (dále jen „prvostupňové rozhodnutí“), uznal žalobce vinným výše uvedeným skutkem. Za spáchání tohoto přestupku mu městský úřad uložil pokutu ve výši 2 000 Kč a povinnost nahradit náklady řízení v paušální částce 1 000 Kč.
5. V prvostupňovém rozhodnutí městský úřad žalobci sdělil, že stížnost na formát zasílaných písemností byla shledána nedůvodnou a žalobce o tom byl dne 28. 2. 2022 zpraven. Pokud jde o podmínku bezúhonnosti, ta byla předmětem rozhodnutí Policie ČR ze dne 9. 7. 2021, č. j. KRPL-53825-9/ČJ-2021-1805IZ. V nynější věci ji tedy městský úřad nemohl zkoumat. Pokud jde o skutečnosti týkající se nezákonného jednání policistů, nebyl je městský úřad příslušný hodnotit. Současně však odpor zaslal Policii ČR jako podnět k prošetření. Co se týče zásady materiální pravdy, měl městský úřad za to, že veškeré podklady nutné pro rozhodnutí ve věci zajistil. Městský úřad si navíc vyžádal od Policie ČR zaslání všech pravomocných rozhodnutí s vyznačenou doložkou právní moci. Následně se také vyjádřil k námitce místní nepříslušnosti uvedené ve sdělení ze dne 27. 7.

2022. Městský úřad konstatoval, že jeho příslušnost rozhodovat v nynější věci vyplývá přímo z § 77 odst. 1 zákona o zbraních. Ostatní námitky žalobce však nevyporádával, neboť je považoval za obstrukční taktiku směřující k prodloužení řízení.

6. Dále městský úřad shrnul, z jakých podkladů v prvostupňovém rozhodnutí vycházel – zejména z rozhodnutí Policie ČR o odnětí zbrojního průkazu. Ze spisu je zřejmé, že žalobce se dopustil uvedeného jednání ve formě trvajících přestupků, neboť zbrojní průkaz neodevzdal a tento stav udržoval minimálně do 18. 1. 2022. Rozhodnutí o odnětí zbrojního průkazu hodnotí žalobce jinak, avšak pro městský úřad je toto rozhodnutí závazné, neboť nebylo jiným příslušným orgánem zrušeno. Z hlediska zavinění městský úřad uvedl, že má za to, že se jednání žalobce dopustil ve formě úmyslu, neboť zbrojní průkaz neodevzdal navzdory prokazatelně doručené výzvě. Společenskou škodlivost hodnotil městský úřad jako natolik intenzivní, aby jednání dosáhlo povahy přestupku a konstatoval, že jde o jednání společensky nebezpečné. Při volbě sankce městský úřad přihlédl k tomu, že se žalobce obdobného přestupku dříve nedopustil a současně neexistují přitěžující ani polehčující okolnosti. Proto uložil trest ve formě pokuty na spodní hranici sazby.
7. Žalovaný napadeným rozhodnutím rozhodl o odvolání žalobce tak, že prvostupňové rozhodnutí potvrdil a odvolání zamítl. Žalobce namítl, že městský úřad ignoroval jeho vysokoškolské tituly a žádal vydání opravného usnesení. Dále zpochybnil formáty zasílaných dokumentů a také příslušnost městského úřadu. Městský úřad také ignoroval skutečnost, že žalobce podal žalobu na určení u Okresního soudu v České Lípě a požádal městský úřad o odklad. Žalovaný odkázal na důvody, které vedly k odnětí zbrojního průkazu Policií ČR. Žalovaný neměl pochyb o tom, že skutkový stav byl zjištěn dostatečně, že skutek kladený žalobci za vinu se stal a že jej spáchal žalobce. Pokud jde o žalobcovy námitky, uvedl žalovaný, že městský úřad označil žalobce v souladu se zákonem. Z žádných informací navíc neplyne, že by žalobce měl vysokoškolské vzdělání opravňující jej užívat jím uváděné vysokoškolské tituly. Pokud jde o příslušnost správního orgánu, je postaveno najisto, že příslušný k rozhodování v nynější věci měl být právě městský úřad, a to podle § 77 odst. 1 zákona o zbraních. Policie ČR je oprávněna řešit přestupky podle § 77a téhož zákona pouze příkazem na místě. Konečně co se týká nečitelnosti prvostupňového rozhodnutí a nesprávného formátu, žalovaný vytýkané vady neshledal. Taktéž neshledal jiné vady tohoto rozhodnutí.

II. Žaloba

8. Žalobce napadl rozhodnutí žalovaného včasnou žalobou. Uvedl, že neplatný zbrojní průkaz nemohl najít a několikrát to ohlásil Policii ČR. Doklad ani nemohl k ničemu použít – nákupu zbraně nebo střeliva či vydání povolenky k lovu. Stejně tak neměl žalobce v držbě žádné zbraně, neboť všechny odevzdal Policii ČR. Žalobce také konstatoval, že městský úřad nebyl k řízení v nynější věci příslušný. Tvrdil, že městský úřad nesprávně aplikoval § 180 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „správní řád“). Současně měl podle § 177 odst. 1 správního řádu městský úřad aplikovat zvláštní zákon. Správní řád se však použije v případě, že zvláštní zákon odchylně neupravuje procesní postup.
9. Městský úřad nebyl věcně příslušný a nemohl tedy rozhodovat, a to podle § 180 odst. 1 správního řádu. Přestupky na úseku zbraní byly od 1. 2. 2009 přeneseny z přestupkového zákona do zákona o zbraních (hlava XII) a žalobce má za to, že je třeba postavit najisto, že

také žalovaný jako nepřislušný orgán použil § 90 odst. 5 správního řádu, který však na uvedený přestupek nedopadá. Správní orgány nebyly podle § 10 správního řádu příslušné o věci jednat, neboť jim rozhodování v této oblasti nebylo svěřeno zákonem. Žalobce trvá na tom, že o věci mělo rozhodovat Krajské ředitelství policie Libereckého kraje.

10. V doplnění žaloby ze dne 22. 12. 2022 navíc uvedl, že městský úřad porušil jeho právo na přítomnost při jednání. Žalobce navrhoval důkazy, svědky a žádal o nařízení ústního jednání. Městský úřad porušil jeho právo na spravedlivý proces. Přítomnost účastníka řízení při provádění důkazů je zcela zásadní. To plyne z judikatury Nejvyššího správního soudu a také ze závěru č. 72 zasedání poradního sboru ministra vnitra. Městský úřad také porušil § 64 odst. 2 správního řádu, neboť měl přerušit řízení, avšak tak neučinil. Žalobce má za to, že je absurdní, že správní orgány rozhodují bez znalosti zákona o zbraních, a navíc na základě anonymního oznámení. Žalobce se domnívá, že toto podání učinila Policie ČR, která mu nezákonně zbrojní průkaz odňala. Jediným důkazem městského úřadu bylo právě toto oznámení a tento důkaz navíc městský úřad provedl nezákonně. Městský úřad zcela ignoroval podání žalobce, přestože využil práva vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí. Prvostupňové rozhodnutí je založeno na jednostranných důkazech. Žalobce se také zabýval koncentrací v odvolacím řízení a významem § 82 odst. 4 správního řádu, úvahami *de lege ferenda* a zopakoval, že dřívější odnětí zbrojního průkazu bylo v rozporu se zákonem. Policisté podle něj jednají nezákonně.
11. Tvzení o tom, že žalobce nesplňuje podmínku bezúhonnosti se nezakládá na pravdě, neboť nebylo rozhodnuto o stížnosti proti usnesení Okresního soudu v České Lípě ze dne 31. 1. 2021, č. j. 3 T 106/2018-3306, ve věci obnovy řízení. Odsouzení žalobce tak není pravomocné. Dále konstatoval, že pracovnice Policie ČR x zneužila pravomoc policisty, když porušila zákonnou povinnost v řízení o odnětí zbrojního průkazu. Dále se žalobce vyjadřoval k dalším skutečnostem a řízením, které nesouvisí s nynější věcí, zejm. k povinnosti odevzdat zbraně, podjatosti policistů a k trestnímu příkazu ve věci sp. zn. 5 T 48/2016 vedené u Okresního soudu v Liberci. Žalobce zopakoval, že trestní rozsudky, jimž byl shledán vinným a na jejichž základě jej nelze považovat za bezúhonného ve smyslu zákona o zbraních, nejsou pravomocné z důvodu existence mimořádných opravných prostředků a zmatečnosti. Obnova řízení a dovolání v trestním řízení mají podle žalobce odkladný účinek. Tvzení, že zbrojní průkaz neodevzdal, považuje žalobce za omyl. Žalobce tvrdí, že si vzpomněl, že předával Policii ČR zbraně včetně zbrojních průkazů a že se na místo nechal odvézt známým. Má tedy svědka, který může potvrdit, že průkazy odevzdal v „předmětný den“.
12. Žalobce navrhl, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a spolu s ním též prvostupňové rozhodnutí. Také požádal, aby soud upustil od uloženého správního trestu.

III. Vyjádření žalovaného a replika žalobce

13. Žalovaný navrhl žalobu jako nedůvodnou zamítnout. Námitky označil za zmatené. Žalovaný odkázal na napadené rozhodnutí, pokud jde o tvzení, že se žalobce uvedeného skutku nedopustil. Žalovaný byl příslušným rozhodovat o odvolání podle § 89 správního řádu a současně byl příslušným i městský úřad podle § 77 odst. 1 zákona o zbraních. Tyto skutečnosti byly žalobci sděleny v průběhu řízení. To se týká i žalobcovy argumentace § 180 odst. 1 správního řádu, na jehož rozsah působnosti byl žalobce také upozorněn. Žalobce neuvedl, z čeho dovozuje, že příslušné k rozhodování o uvedeném skutku bylo

Krajské ředitelství policie Libereckého kraje. K tvrzení o porušení práva účastnit se ústního jednání odkázal žalovaný na správní spis, z něž je zjevné, že žalobce byl k ústnímu jednání řádně předvolán, avšak se bez omluvy nedostavil.

14. Žalobce zaslal soudu repliku k vyjádření žalovaného, kterou považoval za doplnění žalobního návrhu. V replice zopakoval, že městský úřad neodesílá písemnosti ve formátu pro datové schránky a zevrubně popsal svou osobní historii včetně tvrzeného vysokoškolského studia. Také se věnoval činnosti „insolvenční mafie“. Dále zopakoval svá žalobní tvrzení o vedení správního řízení, nepříslušnosti městského úřadu a o tom, že zbrojní průkaz neodevzdal, protože jej nemohl najít, resp. ztratil. Závěrem zopakoval, že i správní řízení v nynější věci je vedeno účelově a upravil žalobní petit tak, že navrhuje, aby soud napadené rozhodnutí žalovaného zrušil a určil, aby žalobce odevzdal neplatný zbrojní průkaz poté, co jej najde.

IV. Posouzení soudem

15. Krajský soud přezkoumal napadené rozhodnutí a řízení, které jeho vydání předcházelo, v řízení podle § 65 a násl. zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“), v rozsahu a mezích uplatněných žalobních bodů. Vycházel přitom ze skutkového a právního stavu v době rozhodování správního orgánu v souladu s § 75 odst. 1 a odst. 2 s. ř. s., a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná.
16. Soud ze správního spisu ověřil, že žalobce byl odsouzen shora uvedenými rozsudky trestních soudů. Soud nepřehlédl, že krajský soud rozsudek okresního soudu v části zrušil a nově rozhodl jinak. Tato část se však netýkala výše uvedených skutků a ve vztahu k nim zůstal rozsudek okresního soudu nezměněn. Odvolání žalobce krajský soud zamítl. Oba rozsudky nabyly právní moci dne 27. 4. 2021. Krajské ředitelství policie Libereckého kraje rozhodlo o odnětí zbrojního průkazu žalobci dne 9. 7. 2021 rozhodnutím č. j. KRPL-53825-9/ČJ-2021-1805IZ, neboť kvůli předchozímu odsouzení žalobce přestal splňovat podmínku bezúhonnosti podle § 22 odst. 1 písm. c) bod 1 zákona o zbraních. Toto rozhodnutí potvrdilo Policejní prezidium rozhodnutím ze dne 9. 9. 2021, č. j. PPR-28650-3/ČJ-2021-990450. Obě rozhodnutí nabyly právní moci dne 12. 9. 2021. Krajské ředitelství policie Libereckého kraje dne 14. 10. 2021 žalobce vyzvalo, aby neprodleně zbrojní průkaz odevzdal. Výzva byla žalobci doručena dne 17. 10. 2021.
17. Tyto skutečnosti žalobce nespornuje, pouze tvrdí, že trestní rozsudky nebyly pravomocné s poukazem na návrh na obnovu řízení. Soud však konstatuje, že podle § 277 zákona č. 141/1961 Sb., o trestním řízení soudním (trestní řád), je obnova řízení přípustná pouze proti vyjmenovaným pravomocným rozhodnutím, jimiž se řízení končí. Tvrzení žalobce se tak vylučuje se samotnou povahou obnovy řízení jako mimořádného opravného prostředku. Totéž platí ve vztahu k dovolání podle § 264a odst. 1 trestního řádu. Návrh na obnovu řízení tedy nemohl mít vliv na právní moc uvedených rozhodnutí.
18. Argumenty žalobce ve vztahu k rozhodnutím Policie ČR o odnětí zbrojního průkazu, která mají základ v uvedených trestních rozsudcích, pak nejsou pro nynější věc rozhodné. Tato řízení totiž skončila pravomocnými rozhodnutími, která mohl žalobce napadnout správní žalobou, avšak soudu není známo, že by tak učinil. Jakkoliv žalobce může tato rozhodnutí vnímat úkorně, je třeba na ně nahlížet jako na formálně správná, a to v souladu se zásadou presumpce správnosti správních aktů (viz rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 4. 2. 2009, č. j. 1 As 79/2008-128, č. 1815/2009 Sb. NSS). Tvrzení, že zbrojní průkaz

nemohl žalobce k ničemu použít jej současně nezbavovala povinnost neplatný odňatý průkaz odevzdat příslušnému orgánu.

19. Pokud jde o údajnou nepříslušnost správních orgánů k rozhodování v nynější věci, není soudu zcela zřejmé, z jakých ustanovení žalobce dovozuje věcnou příslušnost Policie ČR. Podle § 77 odst. 1 zákona o zbraních „[p]řestupky fyzických osob podle tohoto zákona projednávají obecní úřady obcí s rozšířenou působností“. Není pochyb o tom, že žalobce byl ve správním řízení v postavení fyzické osoby a že městský úřad je obecním úřadem obce s rozšířenou působností. Správní orgány ostatně žalobce na tuto skutečnost již opakovaně upozornily. Argumentace § 177 a § 180 odst. 1 správního řádu na tom nemůže nic změnit. První z ustanovení se vztahuje na situace, v nichž je vyloučena aplikace správního řádu, avšak speciální úprava postrádá vlastní úpravu základních zásad správního řízení. Druhé z nich je přechodným ustanovením ve vztahu ke speciálním předpisům, podle nichž se postupuje ve správních řízeních, aniž by tyto předpisy zcela upravovaly správní řízení. Ani jedno z žalobcem citovaných ustanovení tak na nynější věc nedopadá. Soudu není zřejmé, kam míří argumentace žalobce ustanoveními hlavy XII zákona o zbraních, když tento zákon žádnou takovou hlavu neobsahuje. Soud také nemá pochyb o tom, že ustanovení správního řádu o odvolacím řízení na nynější věc dopadají. Prosté tvrzení žalobce, že tomu tak není, neprokazuje opak.
20. Žalobce také namítl, že měl právo být přítomen při jednání a že toto právo městský úřad porušil. K ústnímu jednání městský úřad předvolal žalobce dne 21. 7. 2022 přípisem č. j. MUNO 37689/2022. Součástí předvolání bylo též poučení o možnosti konat jednání bez přítomnosti žalobce. Městský úřad tak mohl jednat i v nepřítomnosti žalobce. Na přípis reagoval žalobce tak, že městskému úřadu sdělil, že podal žalobu na určení k Okresnímu soudu v České Lípě. Z této skutečnosti žalobce dovozoval, že městský úřad nemůže ve věci činit žádné úkony. Takový výklad je však chybný už proto, že okresní soudy jsou příslušné rozhodovat spory a jiné právní věci, které vyplývají z poměrů soukromého práva, nestanoví-li zákon jinak (§ 7 odst. 1 o. s. ř.). Pokud jde o návrh na přerušení řízení, neztotožňuje se soud s tím, že městský úřad pochybil, pokud mu nevyhověl. Žalobcem odkazovaný § 64 odst. 2 správního řádu se týká řízení o žádosti. Přestupkové řízení je však řízením zahajovaným z moci úřední. Žalobcovo tvrzení, že městský úřad se nevypořádal s důkazními návrhy, které žalobce označil při vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí, je v rozporu s obsahem spisu. Žalobce se s podklady pro vydání rozhodnutí neseznámil, jestliže nedorazil na ústní jednání. Ostatně o tom svědčí to, že oznámení o přestupku zaslané městskému úřadu Policií ČR považuje za anonymní podání. Současně ve sdělení ze dne 27. 7. 2022 nečinil důkazní návrhy, ale pouze informoval městský úřad o podání žaloby na určení a také o tom, že není příslušným k projednání nynější věci.
21. Tvrzení, že žalobce si vzpomněl, že zbrojní průkaz odevzdal Policii ČR při předání zbraní a návrh na výslech svědka považuje soud za účelové. Žalobce totiž tvrdil, že průkaz ztratil, resp. jej nemohl najít a až následně se vyjádřil jinak. Tvrzení žalobce je navíc neurčité, neboť uvedl, že zbraně i se zbrojním průkazem odevzdal „předmětného dne“.

V. Závěr a náklady řízení

22. Na základě shora uvedené argumentace soud žalobu zamítl jako nedůvodnou podle § 78 odst. 7 s. ř. s. O podané žalobě rozhodl soud bez nařízení jednání, a to v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s., neboť oba účastníci s tímto postupem vyslovili souhlas.

23. Výrok o nákladech řízení se opírá o § 60 odst. 1 věta první s. ř. s., podle kterého má účastník, který měl ve věci plný úspěch, právo na náhradu nákladů řízení před soudem, které důvodně vynaložil, proti účastníkovi, který ve věci úspěch neměl. Žalovanému, kterému by jinak jakožto úspěšnému účastníku řízení právo na náhradu nákladů řízení příslušelo, náklady řízení nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly. Soud proto vyslovil, že žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Připadne-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Liberec 2. října 2023

Mgr. Zdeněk Macháček,
samosoudce